

FRUENTIMMERHADEREN.

Syngestykke i 1 Akt oversat af N. T. Brun.

(1811. Det kgl. Theater.)

Allegretto.

Dellemaria.

I. *Marecl*

1. Lad dad-le	Kvin-der-ne hvo	vil; for-u-den	dem vi In-tet
2. Hvemla'r os	hvi-le paa sin	Arm, naar vi i	Barn-doms-al-dren
3. Min sa-lig	Ko-ne, tror jeg	vist, sin Li-ge	har blandt Ko-ner

va-re!	jeg vil saa	laen-ge jeg er	til, dem al-tid
so-ve?	Hvem bar os	un-der kær-lig	Barm? hvem vil-de
ik-ke;	blandt os var	al-drig Kiv og	Twist, und-ta-gen

el-ske og for	sva-re!	Hvem var fra
Li-vet for os	vo-ve?	Hvem skyl-de
naar jeg vil-de	drik-ke;	i Styk-ker

Hjer-tets før-ste	Slag vor Barn-doms	øm-me-ste-Ven	in-de?
vi det fav-re	Lys? hvem staar som	Mo-der for vort	Min-de?
hun min Fla-ske	slog, og spild-te	Vi-nen, som var	in-de!

Hvem trø - ster os til sid - ste
 Hvem gav os Øm - heds før - ste
 Til Straf der for Vor - her - re

Dag? det gør den hul - de Kvin -
 Kys? den ven - ne hul - de Kvin -
 tog den go - de sa - lig Kvin -

de! hvem trø - ster os til sid - ste
 de! hvem gav os Øm - heds før - ste
 de! Til Straf der for Vor - her - re

Dag? det gør den hul - de Kvin -
 Kys? den ven - ne hul - de Kvin -
 tog den go - de sa - lig Kvin -

de!
 de! *f*
 de!

Andante grazioso.

d'Alayrac.

II. *f*

Baronessen *p*

1. At lin-dre med Øm-hed hans Smer-te den
 2. Ak, Man-den bør Kvinden ej ha-de! de

Tan-ke op-li-ver min Sjel! At gem-me hans Sorg i mit
 skab-tes til Øm-hed og Fryd; og Hjer-te mod Hjer-te de

Hjer-te, jeg ved in-tet skøn-ne-re Held! Han
 gla-de bør kap-pes i Pligt og i Dyd! Til

frel-ste mig i Fa-ren, i Kri-gens vil-de Da-ge, O
 Li-vets Fryd og Glæ-de jeg fø-rer ham til ba-ge; Men

Gud hans Hjælp jeg jo skyl-der
 ej jeg kan ham gen-gæl-de

f *p*

Alt! — hvis han den - ne Haand vil mod - ta - ge, er
 Alt! — selv om han min Haand vil mod - ta - ge, er

mf

dog ej hin Ti - me be - talt! Hvis han den - ne Haand vil mod -
 dog ej hin Ti - me be - talt! Selv om han min Haand vil mod -

p *f*

ta - ge, er dog hin Ti - me ej be - talt! er dog hin
 ta - ge, er dog hin Ti - me ej be - talt! er dog hin

Ti - me ej be - talt! hin Ti - me er ej be -
 Ti - me ej be - talt! hin Ti - me er ej be -

talt!
 talt!

1. 2.

Scherzando.

Gaveaux..

III. *p*

f *Marecl*

1. Tit	faar jeg, naar jeg
2. Men	tør - ste maa man
3. Du	glæ - des - svang - re
4. Dig	Ran - ke, jeg be -

drik - ker en Rus,	i - sær naar jeg ud - stik - ker mit
ik - ke, nej fy!	Paa Ru - sen bør man drik - ke paa -
Dru - e, min Lyst!	Varm læn - ge med din Lu - e mit
syn - ger saa glad!	Om Tin - din - gen jeg slyn - ger dit.

Krus;	naar Vi - nen da i	Pan - den gaar op,	saa
ny!	Sin Pe - ri - al man	maa - ler til pas,	jeg
Bryst!	Mig Vi - nen end - nu	sma - ger som før,	og,
Blad!	Man os til Trøst i	Kum - mer dig gav,	be -

si - ger straks For - stan - den: Stop, stop! Naar Vi - nen da i
 ved præ - cis jeg taa - ler tolv Glas! Sin Pe - ri - al man
 naar du mig for - sa - ger, jeg dør. Mig Vi - nen end - nu
 skyg i Dø - dens Slum - mer min Grav. Man os til Trøst i

Pan - den gaar op, saa si - ger straks For - stan - den: Stop,
 maa - ler til - pas, jeg ved præ - cis jeg taa - ler tolv
 sma - ger som før, og, naar du mig for - sa - ger, jeg
 Kum - mer dig gav, be - skyg i Dø - dens Slum - mer min

stop!
 Glas!
 dør.
 Grav!

Allegretto.

Baronessen

IV.

Tra la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la. 1. Ej paa Ku pi - do man kan
2. Blot for at smyk - ke he - le

li - de; det er en skælmsk, let - sin - dig Dreng, men han har
Jor - den, dan - ned' Al fa - der Mand og Viv; fra Øst til

Hjer - tet paa sin Si - de, og gi'er det Sorg og Fryd i
Vest, fra Syd til Nor - den Kvin - den for sø - der Man - dens

Fleng. *f* Liv! Slaa dig til Taals, om han til
Sig mig hvor - dan gik det vel

Maals, stundom end skød til dit un - ge Hjer - te, Saa - ret gror
an, der - som hin an - den vi skul - de sav - ne? Ak, det gik

rit.

til; det læ - ges vil; trods der - for ik - ke en Kvin - des
galt! og o - ver alt fik vi vor daar - skab kun slet be -

Smil! In - gen sig kan mod A - mor vær - ge, Hjertet ej dan - net er til
talt! In - gen sig kan mod A - mor vær - ge, Hjertet ej dan - net er til

Had! Kær - lig - hed gør hver Skab - ning glad; In - tet man
Had! Kær - lig - hed gør hver Skab - ning glad; In - tet man

maa for - svær - ge! man in - tet maa for - svær - ge! man in - tet
maa for - svær - ge! man in - tet maa for - svær - ge! man in - tet

maa for - svær - ge!
maa for - svær - ge!

1. 2.